

Ballagás: A hagyomány a 19. szd-ból ered, a végzős diákok iskolájukat végigjárva utoljára búcsúznak a tantermektől, diáktársaiktól, tanáraiktól, és a kollégiumtól, amit Alma Maternek (Tápláló Anyának) neveztek. Négy évig a kollégium volt családjuk, lakó és étkezőhelyük, anyjuk helyett anyjuk, aki gondoskodott róluk. Innen ered a megszólítás. Eredetileg tehát középiskolás szokás volt a ballagás, később vették át az általános iskolák és óvodák. A búcsúzó dalok a századforduló idején divatos németes dallamot és latin szöveget tartalmaztak, abban a korban ez felelt meg leginkább a művelt osztály ízlésének, kultúrájának. Ma már egyaránt éneklünk népdalokat (*Elmegyek, elmegyek...*), hagyományos diákénekeket (*Gaudeamus igitur*) és más népek dalait (*Jut még eszedbe...*).

Szerenád: Eredetileg a szerelmesek szokása volt, később az utolsó együtt töltött búcsúzkodó, mulatozó éjszaka során vált a végzős diákok szokásává. Egymástól búcsút vettek, és ezt kiterjesztették tanáraikra is, akiktől dalokkal, szerenáddal búcsúztak.